

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/320/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920203887
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7920203887.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Moniky Géciovej, PhD. a Mgr. Miloša Greguša vo veci maloletých detí H. A. nar. X.XX.XXXX a Š. A. nar. XX.X.XXXX obe deti pri matke zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov detí rodičov: MUDr. X. A. nar. X.X.XXXX bývajúcej v V. na Q. ul. č. XXXX/X zastúpenej JUDr. Kristínou Malou Piovarčiovou advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach na Štúrovej ul. č. 20 a Ing. F. A. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v S. č. 488 N. Č.Á. R., občana Českej republiky, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov č.k. 11P/165/2020-81 zo dňa 6.10.2020 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zakázal otcovi vycestovať s maloletými deťmi H. a Š. mimo územia Slovenskej republiky. Zároveň určil, že toto neodkladné opatrenie bude trvať do ukončenia účinnosti Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky č. OLP/7693/2020 zo dňa 29.09.2020. V prevyšujúcej časti návrh matky zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti uvedenému neodkladnému opatreniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec, ktorým žiadal nariadené neodkladné opatrenie zrušiť a konanie o nariadení neodkladného opatrenia zastaviť. V odvolaní namietal nedostatok právomoci slovenských súdov vo veci konať, keďže doteraz nebolo českým súdom určené bydlisko maloletých detí a nebolo ani rozhodnuté o nahradení súhlasu otca na plnenie povinnej školskej dochádzky a dochádzky do materskej školy. Ak súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že právomoc súdu je založená tým, že deti majú v danom členskom štáte (v Slovenskej republike) trvalý pobyt, tak otec poukazuje na skutočnosť, že so zmenou trvalého pobytu maloletých detí nevyslovil súhlas. Matka tak urobila protiprávne a protizákonne. Namietol aj nesprávne poučenie o vykonateľnosti nariadeného neodkladného opatrenia podľa § 367 ods. 3 CMP, ktoré sa na tento daný prípad nevzťahuje, správne má platiť vykonateľnosť v zmysle ust. § 322 ods. 1 CSP. Namietal aj tú skutočnosť, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí argumentuje rozhodnutím riaditeľa Základnej školy v V., otec však tvrdí, že riaditeľ školy nie je osobou oprávnenou rozhodovať o tom, či otec môže alebo nemôže realizovať styk, ktorý má oporu v právoplatnom rozhodnutí súdu. Pokiaľ súd postavil svoju argumentáciu na stanovisku riaditeľa školy, zásadne tak pochybil. Tvrdenie matky, že maloleté deti by museli absolvovať povinné testy na koronavírus sú nepravdivé, pretože matka bola otcom informovaná, že žiadne obmedzenia vo vzťahu k maloletým neplatia. V doplnení odvolania zo dňa 5.10.2020 otec namietal aj prekážku litispendencie, teda prebiehajúceho konania v rovnakej veci u českých súdov. K tomu pripojil jeho návrh adresovaný Okresnému súdu Frýdek-Místek zo dňa 19.8.2020 na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd určil ako zariadenie, v ktorom bude mal. H. vykonávať povinnú školskú dochádzku, Základnú školu Q. M. a Materskú školu N. príspevková organizácia na adrese M. XXX N.. Zároveň žiadal, aby súd určil rodičom

povinnosť zaistiť, aby mal. H. vykonávala povinnú školskú dochádzku do rozhodnutia súdu vo veci samej v Základnej škole Q. M. a Materskej škole N., pričom tento návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný vo veci určenia za miesto bydliska maloletých mesto Třinec, pričom zároveň mal súd určiť, že mal. H. bude vykonávať povinnú školskú dochádzku na Základnej škole Q. M. a Materskej škole N.. K tomu pripojil uznesenie Okresného súdu vo Frýdku-Místku č.k. 0Nc 9242/2019-1126 zo dňa 21.8.2020, ktorým súd zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, zároveň určil maloletým deťom pre konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia kolízneho opatrenia Mesto Třinec. K tomu otec pripojil odvolanie proti zamietnutiu jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Ďalším doplnením odvolania, ktoré bolo súdu doručené dňa 23.10.2020 otec predložil nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 192/2013-32, ktorým poukázal na to, že právomoc súdu členského štátu vo veci rodičovských práv a povinností k dieťaťu je upravená v článku 8 Nariadenia, okolnosťou podstatnou pre jeho určenie je miesto obvyklého pobytu dieťaťa v danom členskom štáte v dobe začatia konania s výhradou ustanovení článku 9, 10 a 12 Nariadenia, ktoré riešia zachovanie právomoci súdov členského štátu pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa v prípadoch oprávneného presťahovania ako i neoprávneného presťahovania alebo zadržovania dieťaťa. Ďalej sa tam koná o tom, že samotné presťahovanie dieťaťa do iného členského štátu nezakladá samo o sebe automaticky obvyklý pobyt maloletého dieťaťa premiestneného bez súhlasu, resp. bez dohody s druhým rodičom. Otec poukázal na to, že Okresný súd Trebišov nerešpektoval tento záväzný právny názor ústavného súdu. Predložil aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/139/2016, v ktorom sa zdôrazňuje, že obaja rodičia majú zo zákona opatrovnícke právo k deťom s tým, že ani rozhodnutím súdu o zverení detí do starostlivosti niektorého z rodičov nezískava ani jeden z rodičov samostatné opatrovnícke právo vo vzťahu k rozhodnutiu o pobyte maloletých detí, teda ani jeden z rodičov nemôže samostatne rozhodnúť o mieste pobytu dieťaťa, resp. o jeho zmene bez súhlasu druhého rodiča. Otec matke žiadny súhlas nedal.

3. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za spravodlivé a vecne správne. Vyjadrila súhlas, že právomoc súdov Slovenskej republiky vo veci konať a rozhodovať je daná z dôvodov, ktoré správne a podrobne vysvetlil súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Na podporu jej tvrdenia o danosti právomoci slovenských súdov pripojila uznesenie Okresného súdu vo Frýdku-Místku č.k. 0Nc 9242/2019-1187 zo dňa 22.10.2020, ktorým bol zamietnutý návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia uložením pokuty matke zo dňa 9.10.2020. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že bydlisko detí je v Slovenskej republike a české súdy nemajú právomoc konať a rozhodovať, lebo by zasahovali do suverenity Slovenskej republiky. Taktiež matka poprela tvrdenie otca, že české súdy nerozhodli o nahradení súhlasu rodiča s navštevovaním materskej/základnej školy. Návrh otca bol uznesením Okresného súdu vo Frýdku- Místku sp. zn. 0Nc 9242/2019 zo dňa 21.8.2020 zamietnutý, čo potvrdil aj Krajský súd v Ostrave uznesením č.k. 13 Co/294/2020-1144 zo dňa 17.9.2020. Zdôraznila, že žiadna prekážka začatej veci teda neexistuje. Zdôraznila, že bydlisko detí na Slovensku je založené zákonným spôsobom a to rozhodnutím súdu Českej republiky o ich zverení do jej osobnej starostlivosti a tým je aj daná právomoc a príslušnosť slovenských súdov. K predloženým rozhodnutiam Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR v doplnení odvolania uviedla, že tieto rozhodnutia skutkovo a právne nesúvisia s prejednanou vecou, lebo ide o rozhodnutia týkajúce sa návratových konaní, ktoré vychádzajú z toho, že premiestnenie detí jedným z rodičov bolo neoprávnené, k čomu v tomto prípade nedošlo a návratové konanie ani vedené nebolo.

4. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že ak táto na podporu svojich tvrdení o danosti právomoci slovenských súdov argumentuje uznesením Okresného súdu vo Frýdku-Místku č.k. 0Nc/9242/2019-1187 zo dňa 9.10.2020, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia uložením pokuty matky, ktoré napadol svojím odvolaním zo dňa 3.11.2020, tak poukazuje na síce bezprecedentný, ale aj tak urobený postup Okresného súdu vo Frýdku-Místku podaním zo dňa 9.11.2020, v ktorom tento súd uvádza, že odvolaním napadnuté uznesenie zo dňa 22.10.2020 č.k. 0Nc/9242/2019-1187 vzniklo administratívnym nedopatrením. K tvrdeniu matky, že nie je pravdivé jeho tvrdenie, že české súdy nerozhodli o nahradení súhlasu rodiča s navštevovaním materskej/základnej školy uviedol, že prebehlo len konanie o predbežnom opatrení. Konanie vo veci samej ďalej prebieha, okresný súd ustanovil maloletým kolízneho opatrovníka a to Mesto Třinec. Tvrdenia matky o tom, že ním predložené rozhodnutia Ústavného súdu a Najvyššieho súdu nesúvisia s prejednanou vecou považuje za zavádzajúce a účelové rovnako ako jej tvrdenie, že obvyklý pobyt detí a ich štátna príslušnosť majú len administratívny charakter. Navyiac poukázal aj na rozhodnutie vlády SR, podľa ktorého je oprávnený deti na základe rozhodnutia súdu priviesť do ČR, pretože sa na neho ani na deti nevzťahujú žiadne reštrikcie ani testovanie.

5. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že maloleté deti boli rozsudkom Okresného súdu vo Frýdku-Místku zo dňa 26.2.2020 zverené do osobnej starostlivosti matky. Na základe odvolania otca proti tomuto rozsudku Krajský súd v Ostrave tento rozsudok potvrdil. Nakoľko boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky, matka ako preferenčný rodič zodpovedá za zdravie a zdravý všestranný vývin maloletých detí. Matka sa neodkladným opatrením domáhala ochrany zdravia maloletých detí vzhľadom na súčasnú krízovú situáciu súvisiacu s infekčným ochorením COVID-19 na území SR a ČR. Nakoľko u maloletých detí ide o medzištátnu realizáciu styku detí s otcom, matka mala obavu o zdravie maloletých detí. Súd prvej inštancie zvažil širší záujem maloletých detí, ktorým je naplnenie cieľov ich zdravia a zdravého všestranného vývinu a svojím rozhodnutím urobil všetky kroky smerujúce k tomu, aby bol zabezpečený zdravý a všestranný vývin a ochrana zdravia maloletých detí.

6. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zák. č. 161/2015 Civilného mimosporového poriadku (CMP).

7. Podľa § 2 ods.1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP) ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Podľa článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

13. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko zistené skutočnosti preukazujú potrebu neodkladného (okamžitého) zásahu súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia, pretože bola osvedčená naliehavosť bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania rešpektujúc najlepšiu záujem maloletých detí. Z obsahu spisu vyplýva, že maloleté deti boli rozsudkom Okresného súdu vo Frýdku-Místku č.k. 0Nc/9242/2019-747 zo dňa 26.2.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Ostrave č.k. 13Co/130/2020-1078 zo dňa 23.7.2020 zverené do osobnej starostlivosti matky. Zároveň bol upravený styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi v každom nepárnom kalendárnom týždni od štvrtka 17.00 hod. do nedele 17.00 hod. s výnimkou jarných a letných prázdnin a veľkonočných, vianočných prázdnin a sviatkov, kedy platí nasledujúci režim: Otec je oprávnený sa stýkať s mal. deťmi každoročne v dobe od 1.7. od 12.00 hod. do 15.7. do 17.00 hod. a od 1.8. od 12.00 hod. do 15.8. do 17.00 hod. v každom párnom kalendárnom roku od piatku predchádzajúceho jarným prázdninám od 17.00 hod. do nedele, v ktorom tieto prázdniny končia do 17.00 hod. a od 26.12. od 17.00 hod. do 2.1. nasledujúceho roka do 17.00 hod. a v každom nepárnom kalendárnom roku odo dňa predchádzajúceho veľkonočným prázdninám od 17.00 hod. do veľkonočného pondelka do 17.00 hod. a od 23.12. od 17.00 hod. do 26.12. do 17.00 hod. Súd uložil matke povinnosť deti otcovi ku styku odovzdať v stanovenej dobe pred budovou reštaurácie McDonalds Liptovský Mikuláš, Kamenné pole 4552/4 a po ukončení styku ich na tomto istom mieste od otca prevziať. Otcovi súd uložil povinnosť deti od matky prevziať k styku v stanovenej dobe pred budovou reštaurácie McDonalds Liptovský Mikuláš Kamenné pole 4552/4 a po ukončení styku ich na tomto istom mieste matke odovzdať. Mal. Š. navštevuje Materskú školu v V.J. a mal. H. navštevuje Základnú školu v V.. Riaditeľka materskej školy vydala dňa 23.9.2020 opatrenie, že vzhľadom

k pandemickej situácii neodporúča mal. Š. vycestovať do zahraničia. V opačnom prípade bude musieť zostať v karanténe 14 dní. Materskú školu bude môcť navštevovať po 14 dňovej karanténe alebo po negatívnom výsledku na Covid 19. Riaditeľ základnej školy vydal pod č. 465/2020 opatrenie, ktorým matku mal. H. upozornil, že v prípade návštevy otca v Českej republike bude musieť mal. H. zostať v povinnej karanténe minimálne 10 dní alebo absolvovať test na zistenie vírusu Covid 19 nie starší ako 3 dni, ktorý musí byť urobený na území SR, a to v záujme ochrany dieťaťa, ale aj všetkých žiakov v škole po dobu, kedy sa pandemická situácia v ČR nezlepší.

14. Z dôvodu vznesenej námietky nedostatku právomoci súdov SR vo veci konať, odvolací súd najskôr rozhodnutie súdu prvej inštancie podrobil prieskumu, či Okresný súd Trebišov mal právomoc vo veci konať. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne aplikoval nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (ďalej len Nariadenie).

15. Podľa článku 1 ods. 1 písm. b) Nariadenia toto nariadenie sa uplatňuje bez ohľadu na povahu súdu v občianskych veciach, ktoré sa vzťahujú na nadobúdanie, výkon, prenesenie, obmedzenie alebo odňatie rodičovských práv a povinností.

16. Podľa článku 1 ods. 2 Nariadenia záležitosti uvedené v ods. 1 písm. d) sa môžu týkať najmä:

- a) opatrovníckeho práva a práva styku s dieťaťom;
- b) opatrovnictva, poručníctva alebo podobných inštitútov;
- c) určenia a úloh osôb alebo subjektov, ktoré sú zodpovedné za osobu dieťaťa alebo jeho majetok, ktoré dieťa zastupujú alebo mu pomáhajú;
- d) umiestnenia dieťaťa do pestúnskej starostlivosti alebo do zariadenia starostlivosti o dieťa;
- e) opatrení na ochranu dieťaťa týkajúcich sa práv udržiavania alebo nakladania s majetkom dieťaťa.

17. Podľa článku 8 ods. 1 Nariadenia súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

18. Podľa článku 8 ods. 2 Nariadenia odsek 1 sa uplatňuje s výhradou ustanovení článkov 9, 10 a 12.

19. Článok 9 Nariadenia sa týka zachovania právomocí pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa, článok 10 Nariadenia sa týka súdnej právomoci v prípadoch únosu dieťaťa a článok 12 Nariadenia sa týka dohody o právomoci.

20. Podľa § 112 ods. 1 CMP na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má maloletý v čase začatia konania bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom.

21. Z vyššie citovaných ustanovení nariadení je zrejmé, že rozhodným kritériom pre stanovenie právomoci členského štátu konať vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu je obvyklý pobyt dieťaťa v čase začatia konania. V tomto prípade mali maloleté deti určený pobyt zákonným spôsobom a to rozhodnutím súdu, rozsudkom Okresného súdu vo Frýdku-Místku č.k. 0Nc 9242/2019-747 zo dňa 26.2.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Ostrave č.k. 13Co/130/2020-1078 zo dňa 23.7.2020, ktorým boli mal. deti zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky v V.. Pretože uvedené rozhodnutia predchádzali návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie správne rozhodol, že právomoc, ako aj miestna príslušnosť Okresného súdu Trebišov bola určená zákonným spôsobom.

22. Otec v podanom odvolaní namietol, že bol nesprávne poučený o vykonateľnosti rozhodnutia podľa § 367 ods. 3 CMP, pretože v tomto prípade sa nejedná o prípad neodkladného opatrenia vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého, nariadené neodkladné opatrenie je vykonateľné podľa § 322 ods. 1 CSP. Odvolací súd dáva v tejto časti za pravdu otcovi, avšak táto skutočnosť nič nemení na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

23. Namietal prekážku litispendencie, teda prekážku začatia konania o tom istom spore, ktoré začalo skôr na Okresnom súde vo Frýdku-Místku.

24. Podľa § 159 CSP začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

25. Totožnosť predmetu konania je totožnosť nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu či skutkového deja. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený. Odvolací súd preskúmal celé konanie spojené s návrhom matky na nariadenie neodkladného opatrenia a nezistil, že by na tom istom súde, alebo na inom súde prebiehalo iné konanie o tom istom spore (predmete konania), ktorý si uplatnila matka.

26. Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaniach starostlivosti súdu o mal. deti sa nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia posudzuje vždy z hľadiska záujmu mal. dieťaťa, ktorý však nie je možné stotožňovať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich rodičovských práv a povinností. V tomto prípade je potrebné za prvoradý záujem mal. detí považovať ich zdravie a zdravý všestranný vývin, do čoho patrí aj ich právo na vzdelanie ako duševného vývinu dieťaťa. Matka osvedčila, že riaditelia základnej školy a materskej školy, ktoré navštevujú maloleté deti využili svoje oprávnenie a v záujme zabezpečenia podmienok na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia žiakov školy vydali opatrenia/upozornenia, ktoré sú žiaci oboch škôl povinní bez ďalšieho dodržiavať. Odporúčania a obmedzenia, ktorým by sa mal. deti po príchode zo zahraničia museli podrobiť, by v žiadnom prípade neprispeli k pohode mal. detí po ich návrate domov. Mal. H. by sa v zmysle vydaného opatrenia riaditeľa školy mohla po návrate z ČR začleniť do vyučovacieho procesu po uplynutí 10 dní strávených v karanténe. Mal. Š. by v zmysle opatrenia riaditeľky MŠ musel zostať po návrate z ČR v karanténe 14 dní. Karanténu by nemuseli absolvovať v prípade, ak sa preukáza negatívnym výsledkom testu na Covid-19. Opakovaný pobyt v karanténe, ktorá znemožní mal. deťom návštevu školy, resp. škôlky alebo opakované nepríjemné a finančne náročné testovanie mal. detí na Covid-19 odvolací súd nepovažuje za konanie, ktoré by bolo v najlepšom záujme mal. detí.

27. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že nariadením neodkladného opatrenia sa žiadnym spôsobom neobmedzuje časový rozsah trvania styku otca s mal. deťmi určený súdom, čím je aj zachované jedno zo základných práv detí, a to právo na zachovanie vzťahových väzieb so svojimi rodičmi. Navyše neodkladné opatrenie je časovo ohraničené trvaním nepriaznivej pandemickej situácie a v jej súvislosti nariadeného Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva SR č. OLP/7693/2020 zo dňa 29.9.2020.

28. Odvolací súd konštatuje, že riaditeľka Materskej školy na J. Č.. XX/XX W. V. zo dňa 23.9.2020 ani riaditeľ Základnej školy J. X V. opatrením č. 465/2020 nerozhodovali o tom, či otec môže alebo nemôže realizovať styk s mal. deťmi na základe právoplatného rozhodnutia súdu. Uvedenými opatreniami len stanovili, za akých podmienok sa budú môcť mal. deti po návrate zo zahraničia začleniť do vyučovacieho procesu v škole, resp. v škôlke.

29. Odvolací súd dodáva, že v zmysle § 329 ods. 2 CSP posudzoval nariadené neodkladné opatrenie podľa stavu v čase jeho nariadenia, pričom konštatuje, že v tomto prípade súd prvej inštancie zistil a v odôvodnení rozhodnutia opísal skutočný stav v rozsahu potrebnom pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý následne správne právne posúdil, jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. S nariadeným neodkladným opatrením sa stotožnil aj kolízny opatrovník, podľa ktorého súd prvej inštancie zvažil širší záujem mal. detí, ktorým je naplnenie cieľov ich zdravia a zdravého všestranného vývinu.

30. Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že nariadenie neodkladného opatrenia bolo v danom prípade nevyhnutné, a to predovšetkým v záujme zabezpečenia zdravia a zdravého všestranného vývinu mal. detí a nevystavovania ich traumatizujúcim situáciám, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia a len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

31. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).